

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Έ_φυγα: 5 Μετανάστες κάνουν τη ζωή τους θέατρο

Επιμέλεια [Γιώργος Μητρόπουλος](#)

02/06/14 13:36 CET

Μια πενταώροφη πολυκατοικία στο Μεταξουργείο έχει γίνει τις τελευταίες ημέρες η θεατρική σκηνή, όπου πέντε μετανάστες από το Μπαγκλαντές, το Πακιστάν και το Αφγανιστάν μας διηγούνται στιγμές από τη ζωή στη χώρα τους και πώς ο δρόμος τους, τους έβγαλε στην [Ελλάδα](#). Τίτλος της παράστασης «Έ_φυγα. Αληθινές ιστορίες ανθρώπων που έφυγαν από πολύ μακριά».

Ο Αϊντίμ, ο Χαλίλ, ο Λευτέρης, ο Χασάν, ο Τζαβάντ, υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες της Γιολάντας Μαρκοπούλου έχουν διαμορφώσει τους δικούς τους προσωπικούς, θεατρικούς χώρους, στο Συνεργείο, όπου υποδέχονται τους θεατές, μυώντας τους στην ιστορία τους, εξομολογούμενοι τα όνειρά τους. Το πιο σημαντικό είναι ότι, παρότι είναι ερασιτέχνες ηθοποιοί, που έχουν κάνει μόνο κάποια εργαστήρια θεάτρου, επιτυγχάνουν να κλέψουν τις εντυπώσεις όλων μας, χάρις στην ειλικρίνεια, την αμεσότητα, τη δύναμη των ερμηνειών τους. Πρόκειται πραγματικά για μια ασυνήθιστη, αλλά ουσιαστική γνωριμία με ανθρώπους που ζουν δίπλα μας, που δεν έχουμε ποτέ σταματήσει για να τους μιλήσουμε και δεν ξέρουμε πώς έφτασαν στη χώρα μας.

Οι άνθρωποι αυτοί μιλούν για τον πόλεμο, για τους Ταλιμπάν, για τις απάνθρωπες συνθήκες που αντιμετώπιζαν αυτοί και οι οικογένειές τους στην πατρίδα τους και το πώς αναγκάστηκαν από τις συνθήκες να φύγουν προς αναζήτηση μιας νέας ζωής στη Δύση. Όλα αυτά γίνονται με έναν τρόπο λιτό, ουσιαστικό, άμεσο που σε καμιά στιγμή δεν κυνηγά τη συμπόνια, την λύπη του θεατή. Το αντίθετο μάλιστα, αισθάνεσαι θαυμασμό, χαρά, ανακούφιση που αυτοί οι άνθρωποι τα κατάφεραν, χάρησαι που μπόρεσαν και βρήκαν μια νέα ζωή στη χώρα μας. Θέλεις, μετά το τέλος της παράστασης να συζητήσεις μαζί τους, να μοιραστείτε ακόμη περισσότερα πράγματα, από όσα σου εξομολογήθηκαν. Και δεν είναι μόνο αυτό. Εντυπωσιάζεσαι από το γεγονός ότι παρά τον πόνο που κουβαλούν και τις δυσκολίες που συναντούν καθημερινά, αποφάσισαν να ασχοληθούν με το [θέατρο](#) και να μιλήσουν για τα προσωπικά τους τραύματα, ανεβαίνοντας με τον δικό τους τρόπο πάνω στο σανίδι.

Ζητήσαμε λοιπόν από τη σκηνοθέτιδα Γιολάντα Μαρκοπούλου να μας εξηγήσει πώς έστησε αυτό το εξαιρετικό θεατρικό εγχείρημα στο Συνεργείο, που λειτουργήσε σχεδόν λυτρωτικά για πολλούς από τους θεατές.

-Γιολάντα πώς προέκυψε η φετινή παράσταση; Τι περιλαμβάνει;

Η παράσταση είναι αποτέλεσμα του εργαστηρίου θεάτρου, βίντεο και εικαστικών Station Athens που οργανώνει η ΜΚΟ AMAKA μαζί με το ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ τα τελευταία 5 χρόνια. Η ομάδα των μεταναστών που συμμετέχει στο εργαστήριο θεάτρου δεν είναι σταθερή και κάθε χρόνο αλλάζει. Κάποιοι φεύγουν και κάποιοι νέοι έρχονται. Είμαστε ανοιχτοί σε όλους όσους θέλουν να λάβουν μέρος στο εργαστήριο και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα κάποιοι «ηθοποιοί» της ομάδας να είναι περισσότερο έμπειροι και κάποιοι λιγότερο.

Πέρυσι παρουσιάσαμε την παράσταση «Είμαστε οι Πέρσες!», βασισμένη στους «Πέρσες» του Αισχύλου. Στην αρχή αυτής της χρονιάς σκεφτήκαμε να εμβαθύνουμε στο θέμα των «Περσών» ξεκινώντας από μία έρευνα γύρω από τους Πέρσες «πολεμιστές». Όταν λοιπόν ζητήσαμε να παρουσιάσει ο καθένας τον «πολεμιστή» του, όλοι παρουσίασαν κομμάτια της δικής τους βιογραφίας βγαλμένα μέσα από τον δικό τους πόλεμο. Αυτό αμέσως γέννησε μια ανάγκη να μοιραστούμε τις ιστορίες αυτές, να δουλέψουμε με αυτό το προσωπικό υλικό του καθενός και να παρουσιάσουμε μια παράσταση σε ένα πιο επαγγελματικό επίπεδο, που να έχει διάρκεια στο χρόνο και να δοκιμαστούμε όλοι μαζί σε κάτι νέο. Καταλήξαμε σε 5 πρωτότυπες ιστορίες με αφορμή το θέμα του πολέμου, που απαντούν στην ερώτηση «Γιατί έφυγες;»

-Πώς δουλέψατε με τους πρωταγωνιστές της παράστασης; Ήταν δύσκολο για σας, καθώς δεν είναι ηθοποιοί;

Η δουλειά είχε πολλά και διαφορετικά στάδια. Το ένα κομμάτι είναι το κομμάτι της πρόβας, του παιχνιδιού και το άλλο είναι ένα κομμάτι πιο θεραπευτικό. Ο συνδυασμός και των δύο κατάφερε να φέρει ισορροπία και με αργά αλλά μεθοδικά βήματα να μας οδηγήσει σε ένα αποτέλεσμα. Την μια μέρα είχαμε ελεύθερες

παρουσιάσεις με θέματα που θα θέλαμε να ερευνήσουμε, την άλλη κάναμε συνεντεύξεις. Η δυσκολία ήταν πιο πολύ στην διαχείριση του υλικού, στην λεπτότητα με την οποία έπρεπε και θέλαμε να αντιμετωπίσουμε τον καθένα για να νιώσει ασφάλεια και να μοιραστεί μαζί μας-και αργότερα με το κοινό- κάτι τόσο πολύτιμο και προσωπικό. Δεν πρόκειται για επαγγελματίες ηθοποιούς, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τους αντιμετωπίζω διαφορετικά. Οι παρατηρήσεις, οι στόχοι και ο τρόπος δουλειάς ήταν κατά βάση ακριβώς ο ίδιος.

-Η προσωπική ιστορία του κάθε μετανάστη ενώ έχει απίστευτη δύναμη και συγκίνηση δεν σου προκαλεί καμιά λύπη ή συμπόνια για αυτούς. Αντιθέτως, αισθάνεσαι θαυμασμό που αυτοί οι άνθρωποι τα κατάφεραν. Πώς τις διαμορφώσατε;

Στόχος μας ήταν να χτίσουμε μια εμπειρία γνωριμίας με αυτούς τους ανθρώπους ακριβώς όπως νιώσαμε και εμείς όταν ακούσαμε για πρώτη φορά τις ιστορίες αυτές. Νομίζω ότι είναι πολύ εύκολο να προκαλέσεις λύπη με οποιαδήποτε από τις ιστορίες τους και αυτό αμέσως να δημιουργήσει ένα τοίχο του «εμείς οι τυχεροί και αυτοί οι καημένοι». Όλα ξεκινούν από τον τρόπο που εμείς βλέπουμε τους μετανάστες. Έχουν όνειρα, θέλουν να σπουδάσουν και να ζήσουν ισάξια στον τόπο μας. Πρέπει να σταθούμε μια στιγμή και να τους ακούσουμε σαν να ακούμε την ιστορία ενός φίλου μας.

-Η παράσταση αναπτύσσεται σε διαφορετικούς χώρους, σε διαφορετικούς ορόφους του Συνεργείου. Ο κάθε μετανάστης έχει το δικό του προσωπικό, υποκριτικό χώρο. Για ποιο λόγο στήσατε με αυτόν τον τρόπο την παράσταση;

Η ιδέα ξεκινάει από το πως θα ήταν αν πηγαίναμε επίσκεψη στο σπίτι του καθενός στην χώρα του για λίγο, έχοντας την ευκαιρία να γνωρίσουμε τις ρίζες του, τον τρόπο ζωής του, την οικογένεια του. Ο Αϊντίμ, ο Χαλίλ, ο Λευτέρης, ο Χασάν, ο Τζαβάντ, ο καθένας τους είναι τόσο ξεχωριστός, και ήθελα να το τονίσω αυτό και με τον τρόπο αφήγησης κάθε ιστορίας που είναι τελείως διαφορετικός και βασίζεται στην ιδιοσυγκρασία του καθένα, αλλά και από την ιδιαιτερότητα του κάθε «δωματίου» του κτήριου. Πολλά χρόνια τώρα με γοητεύει αυτή η ιδέα. Με το που μπαίνεις σε έναν χώρο αμέσως να μεταφέρεσαι αλλού... Ένα είδος ταξιδιού μέσα στην ίδια σου την πόλη με οδηγό το θέατρο.

-Ένα από τα βασικά προτερήματα του έργου είναι η αμεσότητά του. Είσαι δίπλα στους πρωταγωνιστές, τους ακουμπάς. Μιλάς μαζί τους. Δεν υπάρχει μια αποστασιοποιημένη παρακολούθηση του έργου, καμιά ωραιοποίηση. Αυτή ήταν η πρόθεσή σας;

Ναι 100%. Όπως ανέφερα και πριν, το θέμα της «γνωριμίας» των μεταναστών με τους «επισκέπτες» μας ήταν το ζητούμενο. Θέλω οι θεατές να νιώσουν ότι πραγματικά γνώρισαν 5 ανθρώπους που ζουν στην **Αθήνα** και που ίσως δεν θα είχαν την ευκαιρία να τους μιλήσουν στο δρόμο ή θα πέραναν γρήγορα δίπλα τους.

-Ποιος είναι ο στόχος σου με αυτό το έργο; Για ποιο λόγο ασχολείσαι τα τελευταία χρόνια με αυτές τις ομάδες;

Στόχος όλης της ομάδας μας, της Μαργαρίτας Παπαδοπούλου στην οργάνωση και στο art therapy κομμάτι, της Δάφνης Καλαφάτη και της Νιόβης Σταυροπούλου στο βίντεο-ντοκιμαντέρ, της

Κωνσταντίνας Ράππη και του Άγγελου Τσαπέκου στο community theater και της Pauline Huguet στην κίνηση, είναι να μπορέσουμε να ανοίξουμε τα μάτια και την ψυχή των ανθρώπων απέναντι σε κάτι άγνωστο. Όλοι μας συναναστρεφόμαστε καθημερινά με μετανάστες, το θέμα είναι ως που φτάνει η σχέση μας μαζί τους; Από το να πω ένα τυπικό ευχαριστώ στον Πακιστανό που δουλεύει στο βενζινάδικο μέχρι να καταλάβω για ποιο λόγο ζει στην πόλη μου και τι μπορώ να προσφέρω για να συμβιώνουμε καλύτερα, υπάρχει απόσταση. Προσωπικά, όλη μου την ζωή έχω μάθει να 'μπαίνω στα παπούτσια του άλλου'. Αυτό μου συμβαίνει

του πολέμου και την θεατρική performance, «Είμαστε οι Πέρσες!». Το εργαστήρι ορίζεται σαν «Εργαστήρι Art Therapy» και διαφοροποιείται από ένα απλό εργαστήρι Τέχνης, όπου απλά μεταδίδονται συγκεκριμένες τεχνικές, χωρίς όμως να είναι χώρος ψυχοθεραπείας. Τα εργαλεία του Art Therapy είναι οι εικαστικές και παραστατικές τέχνες και το θεραπευτικό στοιχείο έγκειται στην συνειδητοποίηση του ότι μέσα από την καλλιτεχνική δημιουργία ευνοείται η προφορική επικοινωνία, η συνοχή της ομάδας και η προσωπική έκφραση.

Κίνηση: Pauline Huguet
 Σκηνογραφία: Αλεξάνδρα Σιάφκου, Αριστοτέλης Καρανάκος
 Community Drama: Κωνσταντίνα Ράππη, Άγγελος Τσαπέκος
 Βίντεο: Δάφνη Καλαφάτη, Νιόβη Σταυροπούλου
 Σχεδιασμός Ήχου: Δημήτρης Τζιμέας
 Βοηθοί Παραγωγής: Zarif Bakhtyari, Κατερίνα Σακαρέλλου
 Φωτογραφίες: Ελίνα Γιουανλή
 Με τους: Chalji Ali Zada, Ramzan Mohammad, Javad Rezai, Hossain Amiri, Aidim Joyimal

Συnergείο
 Κολωνού 31, Μεταξουργείο (μετρό ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ)
 www.synergio.gr, info@synergio.gr +30 6981 802544

σε όλα τα πράγματα, έτσι κρίνω την ζωή και τις πράξεις μου. Το θέμα της μετανάστευσης με συγκινεί βαθιά. Δεν πιστεύω στα σύνορα. Έχω τρομερή περιέργεια και θεωρώ ίσως ότι το πιο μαγικό είναι να γνωρίζω διαφορετικές πλευρές των ανθρώπων και πόσο μάλλον να έρχομαι σε επαφή με άλλους πολιτισμούς. Το βλέπω σαν μια μοναδική ευκαιρία, ένα δώρο το να ζεις σε μια κοινωνία όπου συνυπάρχουν άνθρωποι από όλον τον κόσμο. Το θέατρο σου δίνει αυτή την δυνατότητα, να χτίσεις έναν 'ιδανικό' μεγάλο μικρόκοσμο.

-Τι είναι το Station Athens; Μπορούν να βοηθήσουν αυτά τα προγράμματα στην ουσιαστικότερη ένταξη μεταναστών στην ελληνική κοινωνία;

Ένα χαρακτηριστικό του Μεταξουργείου είναι η πολυπολιτισμικότητά του και με αφετηρία αυτό δημιουργήθηκε από την ΜΚΟ AMAKA το καλλιτεχνικό εργαστήρι θεάτρου, φωτογραφίας, βίντεο και εικαστικών για νέους μετανάστες και πρόσφυγες, με βάση τις μεθόδους art therapy. Ξεκινώντας από τη θεματική του ταξιδιού με την παράσταση «Station Athens» το 2011, περάσαμε στο εδώ και τώρα δουλεύοντας την έννοια του νέου «σταθμού» με την ανοιχτή πρόβα/παράσταση «Είμαστε σπίτι» το 2012 και συνεχίσαμε με την έννοια

Βέβαια μπορούν και είναι αναγκαίο να δημιουργηθούν και άλλα αντίστοιχα καλλιτεχνικά εργαστήρια. Μέσα από την τέχνη κάθε μορφής δημιουργείται εύφορο έδαφος για ουσιαστική επικοινωνία αλλά και εκπαίδευση. Για παράδειγμα, εκτός από την παράσταση μας στον χώρο του Συnergείου, παράλληλα λειτουργεί η έκθεση «Είμαστε οι Πέρσες» από την περσινή μας δουλειά με ημερολόγια προβών, τον χώρο εργασίας, εικαστικά και βίντεο. Πρόσφατα ολοκληρώθηκε ένα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ για την διαδικασία της πρόβας μας από την ομάδα AMAKA και κάποιους από τους μαθητές του εργαστηρίου. Μέσα από την επαφή που έχουν με τόσα διαφορετικά είδη τέχνης αλλά και την συναναστροφή τους με πολλούς διαφορετικούς ανθρώπους, τους δίνεται η ευκαιρία να ενταχθούν σε μια ομάδα, σε έναν τρόπο δουλειάς με τους δικούς της νόμους. Όταν πας σε μια νέα χώρα να ζήσεις κάποιος σου μιλάει και σε βοηθάει να καταλάβεις τι πρέπει να κάνεις εκεί. Δεν οφείλει κάποιος να το γνωρίζει από πριν, πόσο μάλλον όταν έχει μεγαλώσει κάτω από τελείως διαφορετικές συνθήκες. Ο τρόπος ένταξης σε μια κοινωνία είναι το Α και το Ω. Από μας εξαρτάται..

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Σύλληψη - Σκηνοθεσία: Γιολάντα Μαρκοπούλου
 Δραματουργία - Art Therapy: Μαργαρίτα Παπαδοπούλου

Ημέρες παραστάσεων (Τετάρτη-Παρασκευή): 4, 5, 6, 11, 12, 13 Ιουνίου
Ωρα έναρξης: 21.00 Διάρκεια: 90 λεπτά
Είσοδος ελεύθερη με σειρά προτεραιότητας (μέγιστος αριθμός θεατών: 20)
Πληροφορίες & Κρατήσεις: 6981802544

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ακολουθήστε το euronews στα Ελληνικά στο [Facebook](#) και στο [Twitter](#)

Επιμέλεια [Γιώργος Μητρόπουλος](#)

Copyright © 2015 euronews

Περισσότερα για: [Αθήνα](#) [Πολιτισμός](#) [Ελλάδα](#) [Μετανάστευση](#) [Θέατρο](#)

Διαβάστε Επίσης

Γεωργία Μαυραγάνη:
Από τα καπνά του
Αγρινίου στους
έφηβους της Στέγης

**Μια νεράιδα στη
Λίμνη της
Βουλιαγμένης**

«Η Νυχτερίδα»: Η
δημοφιλής οπερέτα
ανεβαίνει στη Λυρική
Σκηνή

**Η Τζάνις Τζόπλιν
«επιστρέφει» στο
μοιραίο δωμάτιο**

Διαβάστε τις σημερινές κυριότερες ειδήσεις

04/02 08:50 CET

**Ταϊβάν: Συντριβή αεροπλάνου
σε ποτάμι της Ταϊπέι**

04/02 04:45 CET

**Ιορδανία: Εκτελέσεις
τζιχαντιστών σε αντίποινα για
τον φρικτό θάνατο του πιλότου**

04/02 10:32 CET

**Νέα Υόρκη: Επτά νεκροί σε
σιδηροδρομικό δυστύχημα**

[more...](#)

euronews

[ΕΙΔ'ΗΣΕΙΣ](#) | [ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΜΑΤΑ](#) | [ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ](#) | [ΈΡΕΥΝΕΣ](#) | [ΑΘΛΗΤΙΚΑ](#) | [ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ](#) | [NO COMMENT](#) | [ΕΠΙΣΤΗΜΗ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ](#) | [ΤΑΞΙΔΙΑ](#) | [ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ](#)

Facebook

Twitter

Google+

VK

Tumblr

Podcast

YouTube

DailyMotion